

at det ærede Medlem efter sine Udtalelser regner sig. Der er allerede svaret fra forskjellige Sider, at denne Opfattelse er urigtig, og at den udenrigste Skibsafgifts Ophævelse turde have fuld saa stor Betydning for de forskjellige Kjøbstæder i Landet, navnlig Kjøbstæderne, hvis Handel lider mere under denne Byrde end Kjøbenhavn, netop fordi der i Kjøbenhavn er saa mange andre Faktorer, der kunne tjene til at opveie Skibsafgiftens Byrde, medens mange af de smaa Kjøbstæder i saa mange Henseender have Sol og Vind imod sig; hertil tror jeg, at jeg tør sige den Paastand, at Skibsafgiftens Ophævelse er en Foranstaltning, som er af Betydning for samtlige Landets Borgere, og det er ogsaa fra denne Opfattelse, at de ærede Medlemmer, der have været Forslagsstillere, hidtil ere gaaede ud i deres Motivering. Jeg tillader mig at tro, at, hvis det ærede Medlem, der har været Ordfører for Forslagsstillerne (Laurer), idag havde kunnet indtage sin Plads, vilde vi ikke fra ham have hørt en saadan Paastand som den, der nys kom fra det ærede Medlem fra Leire, en Paastand, der kun kan være aldeles misvisende med Hensyn til denne Sags Betydning og kan være farlig for dens fremtidige Skæbne. Følgen deraf blev da ogsaa mærkelig nok den, at Kollerne pludselig ombyttedes, saa at det paa een Gang blev det ærede Medlem, der underkjendte denne Sags Betydning og formindskede dens Bigtighed, medens det blev den høitærede Finanzminister, der tillagde den Vægt og fremhævede for os, hvor stor en Byrde Skibsafgiften i mange Retninger er. Jeg tror, vi gjøre rettest i at holde os til dette, at Ophævelsen af denne Afgift er et Skridt, som er af Betydning for Handelen og Omsætningen i det Hele og derigennem for alle de Konsumenter i Landet, der maa betale Prisen for deres Varer i Forhold til de Byrder, hvormed Varerne ere behæftede, inden de naae dem. Hvad enten man regner det særlig ud for de svære Varers Bedkommende eller ikke, og hvad enten man særlig fæster sin Opmærksomhed paa Indførsel eller paa Udførsel, tror jeg, det vil vise sig i det Hele og det Store, at Hjærnelsen af denne Afgift vil være en Foranstaltning, der kommer alle Landets Borgere tilgode. Jeg vil tilføje, at, naar det ærede Medlem her foran (Gad) angiver den udenrigste Skibsafgifts aarlige Beløb til mellem 7 og 800,000 Kr., er det neppe ganske korrekt. Vi have vel ikke nogen Opgjørelse for det allerfænest Aar, men vi ere hidtil gaaede ud fra, at den udenrigste Skibsafgift alene ikke vil overstige 700,000 Kr., og at den rimeligvis vil være mellem 6 og 700,000 Kr.; men om dette skulde være Tilfældet eller ikke, kan ikke siges i og for sig at være det Bæseligste. Det maa vistnok erkjendes, at Afgiftens Beløb ikke er større, end at Staten, saafremt det erkjendes, at det er en ubillig og trygende Byrde, vil være istand til at

give Afkald paa den uden noget Vedderlag. Dette er i alt Fald det Standpunkt, paa hvilket afsluttelse af os, ganske bortset fra alle mulige politiske Partiforskjelligheder, staa, at det Principale, det, vi ønske mest, er Ophævelsen af Skibsafgiften uden noget Vedderlag, og derfor stemme vi for Loven i den Skikkelse, den har, og vi, der have denne Opfattelse, have derfor ikke været opfordrede til at stille Ændringsforslag dertil. Kan dette ikke naas, vil det være det Næstbedste at faae Skibsafgiften ophævet imod en Kompensation; men der maatte da blive Spørgsmaal om, hvori denne Kompensation skulde bestaa, og det er klart, at det vil være et ikke ganske ringe Arbejde, at finde den fornødne Form for denne Kompensation og at udarbejde det Lovforslag, der vilde blive fornødent for at bringe Kompensationen tilveie; thi deri har den høitærede Finanzminister ubestridelig Ret, at Kompensationen ikke lader sig gennemføre ved Ændringsforslag, men vilde kræve en ny Lov, der traadte i en inderlig Forbindelse med dette Lovforslag, ganske paa samme Maade, som vi have haft det tidligere, da vi mistede Udfigten til at blive fri for denne Skibsafgift. Det var altsaa det Næstbedste, at vi kunde faae Skibsafgiften hævet mod en Kompensation. Det Tredebedste vilde være at faae Skibsafgiften dog i alt Fald nedsat. Jeg erkjender, at efter de forandrede Lidsforhold, der ere komne, og navnlig efter den Betydning, som man fra nogle Sider tillægger Udfigten til at tilvinde Danmark Noget af den russiske Transithandel, er der nu Giendommeligheder tilstede, som maa tale for at ophæve hele Skibsafgiften, saaledes, at en Nedsættelse ikke kan siges at tilfredsstille det Diemed, som nu er medvirkende ved dette Forslags Indbringelse. Men kunne vi ikke naae at faae Skibsafgiften helt hævet, saa vil det i alt Fald være en Fordel at faae den nedsat. Men, som sagt, da Lovforslaget udtaler det, som nogle af os, eller de fleste af os, anse for at være principalt det Bedste, har der ikke været nogen Grund til at stille Ændringsforslag, og jeg tror heller ikke, at der har været nogen Grund for os til at ønske noget Udvalg nedsat i denne Sag; deri differerer jeg altsaa fra min ærede Kollega her foran (Gad). Jeg tror ikke, at der har foreligget tilstrækkeligt Stof til Udvalgsarbejde med Hensyn til denne Lov under de Vilkaar, som overhovedet vare stillede os fra Finanzministeren. Dersom den høitærede Minister ved 1ste eller dog ved 2den Behandling havde bestemt villet sige: "Mit Samtykke til Ophævelsen af Skibsafgiften er knyttet til denne eller hin bestemte Lovreform paa andre Omraader af vore indirekte Afgifter", saa havde der vel været Opfordring til at søge et Udvalg nedsat, for der nærmere at komme til Forhandling af disse Spørgsmaal; men der har ikke fra den høitærede Ministers Side været gjort noget saadant positivt Forslag eller været givet nogen saadan Erklæring. Der har været Tale om